त् ॥ किंच भवत्यिष वालिसंबंधजां प्रीति सुपीबसंबंधायाप्स्यिस ॥ ते पुत्रोयोवराज्यं प्राप्त्यितच ॥ चेनाहमिष शापं प्राप्त्याम्येवेति ॥ ४३॥ धात्रेदं विधानं तयेविवि हितं ॥ यथा मयोक्तंरुतंच ॥ अनेन सर्वज्ञत्वशिक्तराविष्कृता॥एवमीश्वरकतं सर्वं ज्ञात्वा शूरपत्योनशोचंति॥ध्वनता मुखेनोपलक्षिता विरराम त्यक्तपरिदेवनाभूत्॥४४॥ रघमानः ॥ इतिरामाभि० रा० ति० कि० चतुर्विशःसर्गः ॥२४॥ ॥७॥ समानशोकः सुपीवादिभिरितिशेषः ॥ १॥ शोकयुक्तःपरितापस्तेन॥शोकिश्वत्त

त्रयोपिलोकाविहितंविधानंनातिकमंतेवशगाहितस्य॥ प्रीतिंपरांप्राप्त्यसितांतथेवपुत्रश्चतेप्राप्त्यतियोवराज्यं ॥ ४३॥ धात्रावि धानंविहितंतथेवनशूरपत्यःपरिदेवयंति॥ आश्वासितातेनमहात्मनातुप्रभावयुक्तेनपरंतपेन॥ सावीरपत्नीध्वनतामुखेनसुवेषस्पा विररामतारा॥ ४४॥ इत्यापेश्रीमद्रामायणेवात्मीकीयेआदिकाव्येकिष्किधाकांडेचतुर्विशःसर्गः॥ २४॥॥॥॥॥ स सुग्रीवंचतारांचसांगदांसहलक्ष्मणः॥ समानशोकःकाकुत्स्थःसांत्वयित्रदम्बवीत्॥ १॥ नशोकपरितापेनश्चेयसायुज्यतेच्तः॥ यदत्रानंतरंकार्यतत्समाधातुमह्य ॥ २॥ लोकवृत्तमनुष्ठेयंकृतंवोवाष्पभोक्षणं॥ नकालादुत्तरंकिंचित्परंकर्मउपासितुं॥ ३॥

धर्मः ॥ तावन्मात्रेणैव नम्तस्य श्रेयः ॥ समाधातुमनुष्ठातुं ॥ २ ॥ लोकरत्तं लोकाचारोप्यनुष्ठेयएव ॥ तच्च बाष्यमोक्षणरूपं कतं युष्माभिरितिशेषः ॥ यद्वा कतं पर्याप्तं बाष्यमोक्षणितिद्वितीया तृतीयार्थे॥यतःकालात्तत्कर्मणिविहितात्कालादुत्तरं परंतिसम्जितिकांतइतियावत् ॥ किंचिदिष परं कर्म विहितं कर्म उपासितुं कर्तुमशक्यं कालस्योपादेयकारणत्वात् ॥ अकाले कतस्याकतप्रायत्वादितिभावः ॥ ३ ॥